

[Erling Olsen.]

Der er ikke i alle kredse en fornemmelse af, at det økonomiske råd er neutralt. Vi har set faglige organisationer — både arbejderorganisationer og tjenestemandsoorganisationer — diskutere, om det nu var værd fortsat at deltage i det økonomiske råds arbejde, fordi man mente, at det økonomiske råd hældede over til de selvstændige. Hvis det ærede medlem hr. Stetter nu får et organ til for de selvstændige ind, uden at der sker andet, styrker det ærede medlem de kræfter, som ønsker, at lønmodtagerne skal melde sig ud af det økonomiske råd; og så har det ærede medlem vist gjort det økonomiske råd og butikshandelen en dårlig tjeneste.

Hertil kommer yderligere, at åbner vi først for lovændringer, melder der sig en række organisationer, som vil ind. Vi har allerede hørt om Akademikernes Samarbejdsudvalg, og da det er en organisation, som står både mit hjerte og min tegnebog nær, kunne jeg jo godt have lyst til at bakke det krav op, tilmed da det har særdeles gode argumenter; men indtil videre tror jeg nok at jeg kan dy mig.

Vi kan dog ikke udelukke, at der er argumenter for at tage butikshandelen med, men det er ikke det, som det ærede medlem hr. Stetter var inde på, at der sker strukturændringer i butikshandelen, som er afgørende. Ganske vist bliver vi rigere, vi køber ind på andre måder, vi begynder at bevæge os på gummihjul, så kan vi have flere varer med hjem, og vi har opbevaringsplads til dem derhjemme, og husmødrene får mindre tid og flere penge at købe ind for. Alle disse ting kræver strukturændringer i butikshandelen, men det er i og for sig ikke det, der er det afgørende. Det afgørende er, at man som led i indkomspolitikken og som betaling til lønmodtagerne for en tilbageholdende lønpolitik vil fremskynde disse strukturændringer, og derfor kan der i et indkomstpoltisk helhedsbillede være noget, som taler for, at man ikke helt kan udelukke det fornuftige i måske at tage Butikshandelens Fællesråd og dermed Forbrugerrådet med ind i det økonomiske råd.

Mit parti er villig til at overveje forslaget i et udvalg, og vi er selvfølgelig venlige, for det er vi altid, men vi er også skeptiske.

Ib Thyregod: Dette lovforslag tager sigte på at ændre bestemmelsen i § 2 i lov om økonomisk samordning. Når vi har taget initiativ til at foretage ændring i denne bestemmelse, således at også Butikshandelens Fællesråd bliver repræsenteret i det økonomiske råd, er det ud fra det synspunkt, at rådet, således som det er sammensat i dag, ikke repræsenterer alle de interesser, der bør være repræsenteret i rådet.

Som lovens § 2 er formuleret i dag, findes der 1 repræsentant for handelen — Handelsstandens Fællesrepræsentation — 1 repræsentant for håndværket, 1 repræsentant for industrien, 1 repræsentant for landbruget, og endvidere findes der repræsentanter for bankerne, for Fællesrådet for Tjenestemænd og Funktionærer, og endelig findes der 4 repræsentanter for LO og 1 for Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Hvis man prøver at foretage en sammenligning her, vil man se, at der er tale om en meget betydelig repræsentation både for LO og for Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, i alt 5 repræsentanter, og skal man ind på balancesynspunkter, må man nok sige, at der snarere er tale om en skæv fordeling i denne henseende.

Butikshandelen er ikke repræsenteret i rådet og har ikke været det tidligere; den omfatter en gruppe, som har meget stor samfundsøkonomisk betydning både på grund af den store omsætning, en milliardomsætning, der foregår gennem denne gruppes butikker, og af andre grunde. Derfor må det være naturligt, at de synspunkter, denne gruppe har, også kommer frem i de diskussioner, der føres i det økonomiske råd.

Nu er det jo sådan, at det er formandskabet, der alene har ansvaret for de redegørelser, der udsendes; men på den anden side er det også klart, at de synspunkter, som bliver fremført i rådets diskussioner, må have deres vægt ved de redegørelser, formandskabet fremkommer med.

Det ærede medlem hr. Erling Olsen var inde på spørgsmålet om indkomspolitikken og sagde, at der her var tale om, at der både skulle kræves balance og selvdisciplin af befolkningen og af folketingsmedlemmerne også med hensyn til et forslag som dette. Han sagde endvidere, at